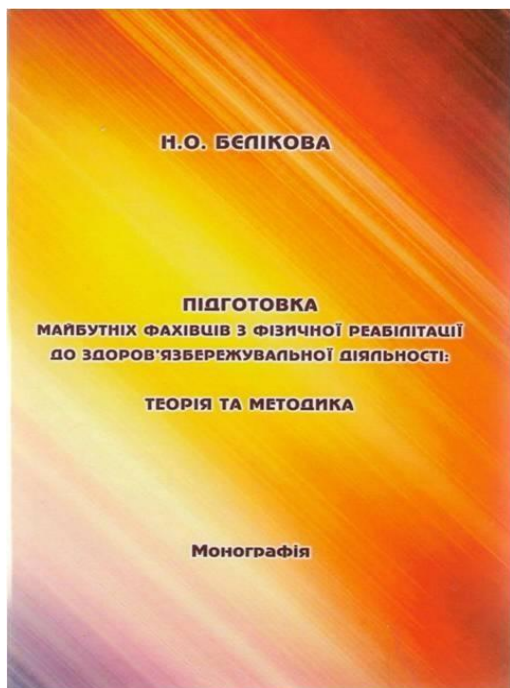

РЕЦЕНЗІЯ
на монографію Белікової Наталії Олександрівни
«Підготовка майбутніх фахівців з фізичної реабілітації
до здоров'язбережувальної діяльності: теорія та методика»

У монографії Н. О. Белікової розкрито актуальну проблему вищої професійної освіти – підготовку майбутніх фахівців із фізичної реабілітації в умовах сучасного соціуму, одним із важливих аспектів якої є формування їх готовності до здоров'язберігальної діяльності. Саме в період соціально-економічних перетворень в Україні, в умовах загострення оздоровчих і демографічних проблем суспільства постала нагальна потреба у відродженні природних підходів до розв'язання проблем здоров'я людини, важливу роль у впровадженні яких відіграють фахівці з фізичної реабілітації. Доцільність професійної підготовки майбутніх спеціалістів із фізичної реабілітації, готових до виконання здоров'язберігальної діяльності, не підлягає сумніву, адже до пріоритетних напрямів роботи цих фахівців належить діяльність із відновлення здоров'я, загального оздоровлення та покращення якості життя людини за допомогою використання засобів фізичної реабілітації й оздоровчих чинників природи.

Запропонована монографія – спроба першого узагальнення набутого досвіду щодо теоретичних і методичних засад підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності задля виконання актуального соціального завдання – замовлення на підготовку висококваліфікованих фахівців із фізичної реабілітації для

забезпечення реального попиту суспільства на їх послуги, які включають здійснення на всіх етапах – від планування до реалізації – професійно організованої діяльності щодо відновлення, зміцнення та збереження здоров'я різних соціально-демографічних груп населення в реабілітаційних закладах і закладах соціального захисту населення.

Зауважимо, що в коло професійних обов'язків фахівців із фізичної реабілітації входять розробка й запровадження системи дієвої просвіти населення стосовно активної соціальної орієнтації на здоровий спосіб життя за допомогою підняття престижу здоров'я, використання традиційних і нетрадиційних методів відновлення здоров'я, залучення громадян до активних занять фізичною культурою для підвищення рівня рухової активності до оптимальних величин із метою відновлення та збереження здоров'я й продовження активного довголіття.

У першому розділі «Методологічні засади підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної діяльності» здійснено системний аналіз базових понять підготовки майбутніх спеціалістів із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності; схарактеризовано науковий тезаурус фізичної реабілітації; проаналізовано здоров'язберігальну діяльність фахівця з фізичної реабілітації як об'єкт наукового дослідження; розкрито методологічні підходи до вивчення проблеми підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності. Важливо, що в розділі уточнено сутність таких понять, як підготовка майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної діяльності, майбутній фахівець із фізичної реабілітації, здоров'язберігальна діяльність.

У другому розділі «Зарубіжний досвід підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної діяльності» схарактеризовано діяльність Світової конфедерації фізичної терапії щодо підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності; розкрито основні тенденції підготовки майбутніх спеціалістів до здоров'язберігальної діяльності в Російській Федерації. Позитивним моментом вивчення міжнародного досвіду підготовки фахівців, діяльність яких спрямована на збереження здоров'я людини, є виконаний автором критичний аналіз

здобутків освітніх систем закордонних країн і можливостей їх адаптації до національних потреб вищої школи.

У третьому розділі «Теорія і практика підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної діяльності» схарактеризовано проблему підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності в педагогічній теорії; обґрунтовано структуру готовності майбутніх спеціалістів до здоров'язберігальної діяльності; проаналізовано сучасний стан підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності. Позитивний момент аналізу основних етапів становлення й сучасних тенденцій функціонування національної системи підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності – системний історичний екскурс стосовно становлення вітчизняної системи підготовки таких фахівців, а також залучення до опитування студентів і викладачів зі всіх регіонів країни та представників найбільш зацікавленої сторони щодо проблеми дослідження – співробітників реабілітаційних закладів і закладів соціального захисту населення.

У четвертому розділі «Концептуальні засади підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної діяльності» подано концепцію підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності; розглянуто педагогічну модель підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності; розкрито критерії ефективності їх підготовки до здоров'язберігальної діяльності. Автор, розробляючи концепцію, спирається на сучасні методологічні підходи, ураховує загальні тенденції розвитку та стратегію досліджуваного процесу, визначає взаємопов'язані властивості й принципи та його послідовні стадії.

У п'ятому розділі «Науково-методичне забезпечення підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної діяльності» проаналізовано змістове наповнення процесу підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності; схарактеризовано форми й методи їх підготовки; розкрито перспективи модернізації підготовки майбутніх фахівців із фізичної реабілітації до здоров'язберігальної діяльності. Позитивна якість цього розділу – інтеграція теоретичної, наукової та практичної підготовки студентів для набуття професійної компетентності щодо відновлення, зміцнення й збереження здоров'я людини засобами фізичної реабілітації.

У нових суспільних умовах здоров'язберігальна діяльність фахівців із фізичної реабілітації стає не лише запорукою формування здорового способу життя людини, а й чинником її фізичної та інтелектуальної працездатності й повного біосоціального функціонування.

Рецензент – Омельченко Світлана Олександрівна, доктор педагогічних наук, професор, ректор ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет».